

Gazzetta ufficiale

delle Comunità europee

ISSN 0378-7028

L 388

25° anno

31 dicembre 1982

Edizione
in lingua italiana

Legislazione

Sommario

I Atti per i quali la pubblicazione è una condizione di applicabilità

.....

II Atti per i quali la pubblicazione non è una condizione di applicabilità

Consiglio

82/972/CEE:

- ★ Convenzione relativa all'adesione della Repubblica ellenica alla convenzione concernente la competenza giurisdizionale e l'esecuzione delle decisioni in materia civile e commerciale, nonché al protocollo relativo alla sua interpretazione da parte della Corte di giustizia, con gli adattamenti apportativi dalla convenzione relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord 1

II

(Atti per i quali la pubblicazione non è una condizione di applicabilità)

CONSIGLIO

CONVENZIONE

relativa all'adesione della Repubblica ellenica alla convenzione concernente la competenza giurisdizionale e l'esecuzione delle decisioni in materia civile e commerciale, nonché al protocollo relativo alla sua interpretazione da parte della Corte di giustizia, con gli adattamenti apportativi dalla convenzione relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord

(82/972/CEE)

PREAMBOLO

LE ALTE PARTI CONTRAENTI DEL TRATTATO CHE ISTITUISCE LA COMUNITÀ ECONOMICA EUROPEA,

CONSIDERANDO che la Repubblica ellenica, divenendo membro della Comunità, si è impegnata ad aderire alla convenzione concernente la competenza giurisdizionale e l'esecuzione delle decisioni in materia civile e commerciale ed al protocollo relativo all'interpretazione di tale convenzione da parte della Corte di giustizia, con gli adattamenti apportativi dalla convenzione relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord, e ad avviare a tal fine negoziati con gli Stati membri della Comunità per apportarvi i necessari adattamenti,

HANNO DECISO di concludere la presente convenzione ed a questo effetto hanno designato come plenipotenziari:

SUA MAESTÀ IL RE DEI BELGI:

Jean GOL,
Vice primo ministro,
Ministro della giustizia e delle riforme istituzionali;

SUA MAESTÀ LA REGINA DI DANIMARCA:

Erik NINN-HANSEN,
Ministro della giustizia;

IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA FEDERALE DI GERMANIA:

Hans Arnold ENGELHARD,
Ministro federale della giustizia;
Dr. Günther KNACKSTEDT,
Ambasciatore della Repubblica federale di Germania nel Lussemburgo;

IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ELLENICA:

Georges-Alexandre MANGAKIS,
Ministro della giustizia;

IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA FRANCESE:

Robert BADINTER,
Guardasigilli,
Ministro della giustizia;

IL PRESIDENTE DELL'IRLANDA:

Seán DOHERTY,
Ministro della giustizia;

IL PRESIDENTE DELLA REPUBBLICA ITALIANA:

Clelio DARIDA,
Ministro della giustizia;

SUA ALTEZZA REALE IL GRANDUCA DEL LUSSEMBURGO:

Colette FLESCH,
Vicepresidente del governo,
Ministro della giustizia;

SUA MAESTÀ LA REGINA DEI PAESI BASSI:

J. de RUITER,
Ministro della giustizia;

SUA MAESTÀ LA REGINA DEL REGNO UNITO DI GRAN BRETAGNA E IRLANDA DEL NORD:

Peter Lovat FRASER, Esquire,
Solicitor-general per la Scozia,
Dipartimento del Lord Advocate;

I QUALI, riuniti in sede di Consiglio, dopo aver scambiato i loro pieni poteri, riconosciuti in buona e debita forma,

HANNO CONVENUTO LE DISPOSIZIONI CHE SEGUONO:

TITOLO I

Disposizioni generali

Articolo 1

1. La Repubblica ellenica aderisce alla convenzione concernente la competenza giurisdizionale e l'esecuzione delle decisioni in materia civile e commerciale, firmata a Bruxelles il 27 settembre 1968, in appresso denominata «convenzione del 1968», nonché al protocollo relativo alla sua interpretazione da parte della Corte di giustizia, firmato a Lussemburgo il 3 giugno 1971, in appresso denominato «protocollo del 1971», con gli adattamenti apportativi dalla convenzione relativa all'adesione del Regno di Danimarca, dell'Irlanda e del Regno Unito di Gran Bretagna e Irlanda del Nord alla convenzione concernente la competenza giurisdizionale e l'esecuzione delle decisioni in materia civile e commerciale, nonché al protocollo relativo alla sua interpretazione da parte della Corte di giustizia, firmata a Lussemburgo il 9 ottobre 1978, in appresso denominata «convenzione del 1978».

2. L'adesione della Repubblica ellenica si estende in particolare all'articolo 25, paragrafo 2, ed agli articoli 35 e 36 della convenzione del 1978.

Articolo 2

Gli adattamenti apportati dalla presente convenzione alla convenzione del 1968 e al protocollo del 1971, adattati dalla convenzione del 1978, figurano nei titoli II, III e IV.

TITOLO II

Adattamenti della convenzione del 1968

Articolo 3

Il seguente testo è inserito all'articolo 3, secondo comma della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 4 della convenzione del 1978, tra il terzo e il quarto trattino:

«— in Grecia: l'articolo 40 del codice di procedura civile
(Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας),».

Articolo 4

Il seguente testo è inserito all'articolo 32, primo comma, della convenzione del 1968, modificata dall'articolo 16 della convenzione del 1978, tra il terzo e il quarto trattino:

«— in Grecia, al μονομελές πρωτοδικείο.»

Articolo 5

1. Il seguente testo è inserito all'articolo 37, primo comma, della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 17 della convenzione del 1978, tra il terzo e il quarto trattino:

«— in Grecia, davanti all' Έφετείο.»

2. Il testo dell'articolo 37, secondo comma, primo trattino, della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 17 della convenzione del 1978, è sostituito dal testo seguente:

«— ricorso in cassazione in Belgio, Grecia, Francia, Italia, Lussemburgo e nei Paesi Bassi;».

Articolo 6

Il seguente testo è inserito all'articolo 40, primo comma, della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 19 della convenzione del 1978, tra il terzo e il quarto trattino:

«— in Grecia, davanti all' Έφετείο.»

Articolo 7

Il testo dell'articolo 41, primo trattino, della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 20 della convenzione del 1978, è sostituito dal testo seguente:

«— ricorso in cassazione in Belgio, Grecia, Francia, Italia, Lussemburgo e nei Paesi Bassi;».

Articolo 8

Nell'elenco delle convenzioni di cui all'articolo 55 della convenzione del 1968, modificato dall'articolo 24 della convenzione del 1978, è inserita, in posizione appropriata nell'ordine cronologico, la convenzione seguente:

«— la convenzione tra il Regno di Grecia e la Repubblica federale di Germania sul reciproco riconoscimento e la reciproca esecuzione delle decisioni giudiziarie, delle transazioni e degli atti autentici in materia civile e commerciale, firmata ad Atene il 4 novembre 1961;».

TITOLO III

Adattamento del protocollo allegato alla convenzione del 1968*Articolo 9*

Nel testo dell'articolo V ter aggiunto al protocollo allegato alla convenzione del 1968 dall'articolo 29 della convenzione del 1978, sono inserite nella prima frase dopo «Danimarca» una virgola e le parole «in Grecia».

TITOLO IV

Adattamenti del protocollo del 1971*Articolo 10*

Il testo dell'articolo 1 del protocollo del 1971, modificato dall'articolo 30 della convenzione del 1978, è completato dal testo del comma seguente:

«La Corte di giustizia delle Comunità europee è ugualmente competente a pronunciarsi sull'interpretazione della convenzione relativa all'adesione della Repubblica ellenica alla convenzione del 27 settembre 1968, nonché al presente protocollo, adattati dalla convenzione del 1978.»

Articolo 11

Il seguente testo è inserito all'articolo 2, punto 1, del protocollo del 1971, modificato dall'articolo 31 della convenzione del 1978, tra il terzo e il quarto trattino:

«— in Grecia: άνώτατα δικαστήρια.»

TITOLO V

Disposizioni transitorie*Articolo 12*

1. La convenzione del 1968 ed il protocollo del 1971, modificati dalla convenzione del 1978 e dalla presente convenzione, si applicano solo alle azioni giudiziarie proposte ed agli atti autentici ricevuti posteriormente all'entrata in vigore della presente convenzione nello Stato di origine e, quando è chiesto il riconoscimento o l'esecuzione di una decisione o di un atto autentico, nello Stato richiesto.

2. Tuttavia, nelle relazioni tra lo Stato d'origine e lo Stato richiesto, le decisioni rese dopo la data dell'entrata in vigore della presente convenzione, a seguito di azioni proposte prima di tale data, sono riconosciute ed eseguite conformemente alle disposizioni del titolo III della convenzione del 1968, modificata dalla convenzione del 1978 e dalla presente convenzione, se la competenza era fondata su norme con-

formi alle disposizioni del titolo II della convenzione del 1968 modificato o alle disposizioni previste da una convenzione già in vigore tra lo Stato di origine e lo Stato richiesto, al momento della proposizione dell'azione.

TITOLO VI

Disposizioni finali

Articolo 13

Il segretario generale del Consiglio delle Comunità europee rimetterà al governo della Repubblica ellenica copia certificata conforme della convenzione del 1968, del protocollo del 1971 e della convenzione del 1978, in lingua danese, francese, inglese, irlandese, italiana, olandese e tedesca.

I testi della convenzione del 1968, del protocollo del 1971 e della convenzione del 1978, redatti in lingua greca, sono allegati alla presente convenzione. I testi redatti in lingua greca fanno fede alle stesse condizioni degli altri testi della convenzione del 1968, del protocollo del 1971 e della convenzione del 1978.

Articolo 14

La presente convenzione sarà ratificata dagli Stati firmatari. Gli strumenti di ratifica saranno depositati presso il segretario generale del Consiglio delle Comunità europee.

Articolo 15

La presente convenzione entrerà in vigore, nelle relazioni tra gli Stati che l'avranno ratificata, il primo giorno del terzo mese successivo al deposito dell'ultimo strumento di ratifica effettuato dalla Repubblica ellenica e dagli Stati membri che hanno messo in vigore la convenzione del 1978 conformemente all'articolo 39 di tale convenzione.

Per ogni Stato membro che ratificherà in seguito la convenzione, essa entrerà in vigore il primo giorno del terzo mese successivo al deposito del suo strumento di ratifica.

Articolo 16

Il segretario generale del Consiglio delle Comunità europee notificherà agli Stati firmatari:

- a) il deposito di ogni strumento di ratifica;
- b) le date di entrata in vigore della presente convenzione per gli Stati contraenti.

Articolo 17

La presente convenzione, redatta in unico esemplare nelle lingue danese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese e tedesca, gli otto testi facenti ugualmente fede, sarà depositata negli archivi del segretariato generale del Consiglio delle Comunità europee. Il segretario generale provvederà a trasmettere copia certificata conforme al governo di ciascuno degli Stati firmatari.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφοντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τὴν ὑπογραφή τους κάτω ἀπὸ τὴν παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Luxembourg, den femogtyvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι πέντε 'Οκτωβρίου χίλια έννιακόσια όγδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty-two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque ottobre millenovecentottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhonderd tweeëntachtig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

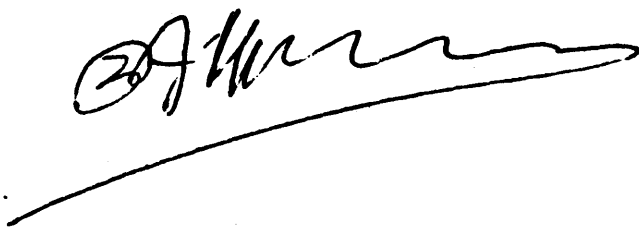
For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

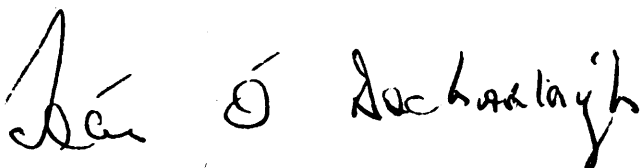
Γιά τόν Πρόεδρο τής 'Ελληνικής Δημοκρατίας

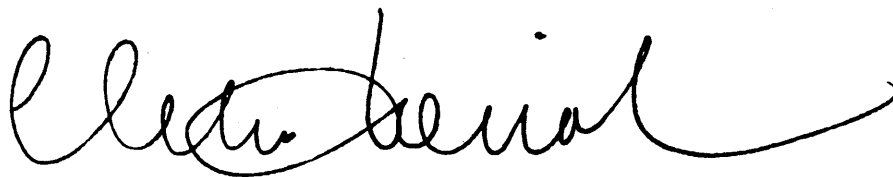
Pour le président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

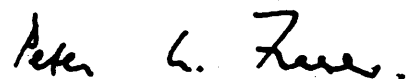
Pour Son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ αστικές καί έμπορικές υποθέσεις

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έπιθυμώντας νά θέσουν σέ εφαρμογή τίς διατάξεις τοῦ άρθρου 220 τῆς συνθήκης αὐτῆς, δυνάμει τοῦ ὁποῖου ανέλαβαν τήν ὑποχρέωση νά ἐξασφαλίσουν τήν ἀπλούστευση τῶν διατυπώσεων γιά τήν ἀμοιβαία ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση τῶν δικαστικῶν αποφάσεων,

Μεριμνώντας γιά τήν ἐνίσχυση στήν Κοινότητα τῆς ἐννομῆς προστασίας τῶν ἐγκατεστημένων σέ αὐτή προσώπων,

Έκτιμώντας ὅτι πρὸς τό σκοπό αὐτό προέχει νά καθορισθεῖ ἡ διεθνὴς δικαιοδοσία τῶν δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεῖ ἡ ἀναγνώριση καί νά θεσπισθεῖ ταχεία διαδικασία γιά τήν ἐκτέλεση τῶν αποφάσεων καθὼς καί τῶν δημόσιων ἐγγράφων καί τῶν δικαστικῶν συμβιδασμῶν,

Αποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση καί πρὸς τό σκοπό αὐτό ὄρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Ἀντικαγκελλάριο,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Ἐξωτερικῶν,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο τοῦ Συμβουλίου καί, ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τά πληρεξούσια ἐγγράφα τους πού δρέθηκαν ἐντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΛΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπο-
ρικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από τό είδος του δικα-
στηρίου.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. ή προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών
προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι
κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες
ανάλογες διαδικασίες·
3. ή κοινωνική ασφάλιση·
4. ή διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβά-
σεως, τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό
έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ένάγονται ένώπιον των
δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την
ιθαγένειά τους.

Τά πρόσωπα πού δέν έχουν την ιθαγένεια του κράτους
στό όποιο κατοικούν, υπάγονται, στό κράτος αυτό,
στούς κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας πού εφαρμόζονται
στούς ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό έδαφος
συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά έναχθούν ένώπιον
των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο
σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού περιλαμβάνονται στά
τμήματα 2 ως 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε θάρος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk
Wetboek (άστικού κώδικα) και τά άρθρα 52, 52 bis
και 53 του νόμου της 25ης Μαρτίου 1876 περί άρμο-
διότητος·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό
άρθρο 23 της Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής
δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·
- στην Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 άριθ. 1 και 2
του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικο-
νομίας)·
- στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 άριθ. 3 και τό άρθρο
127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
(κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ό έναγόμενος δέν έχει κατοικία στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους, ή διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμ-
βαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από τό δίκαιο του κράτους
αυτού, μέ την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του έναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο πού έχει την
κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους,
ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί νά επικα-
λεσθεί στό κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τούς εκεί
ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκεί-
νους πού προβλέπονται στό άρθρο 3 δεύτερη παρά-
γραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί σε άλλο συμβαλλό-
μενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ένώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή όφείλει νά
εκπληρωθεί ή παροχή·
2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ένώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου ό δικαιούχος της διατροφής
έχει την κατοικία ή τή συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ένοχές εξ άδικοπραξίας ή οίονει άδικοπρα-
ξίας, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου
συνέβη τό ζημιόγόνον γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής αποζημιώσεως ή άποκαταστά-
σεως της προτέρας καταστάσεως πού θεμελιώνονται
σε αξιόποινη πράξη, ένώπιον του δικαστηρίου όπου
άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο πού
σύμφωνα μέ τό δίκαιό του τό δικαστήριο αυτό μπορεί
νά έπιληφθεί της πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές μέ την εκμετάλλευση ύπο-
καταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστά-
σεως, ένώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί επίσης νά έναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί έναγόμενοι, ένώπιον του δικα-
στηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή
ή άλλη προσεπίκληση, ένώπιον του δικαστηρίου της
κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν νά
άπομακρύνουν τόν έγγυητή ή τόν προσεπικαλούμενο
από τό δικαστήριο πού θά είχε διεθνή δικαιοδοσία
στην περίπτωσή τους·
3. αν πρόκειται για άνταγωγή πού άπορρέει από την
ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στά

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ένώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμή ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σέ υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 7

Σέ υποθέσεις ασφαλίσεων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί είτε ένώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό αντισυμβαλλόμενος έχει την κατοικία του, είτε, άν ένάγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει την κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, έφόσον αυτό προβλέπεται από τό δικαιο του δικάζοντος δικαστή, νά έναχθεί σέ συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει την κατοικία του, ένώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε γιά τή σύναψη της ασφαλιστικής συμβάσεως, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στό ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφαλίσεως.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει ύποκατάστημα ή πρακτορείο σέ συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τίς διαφορές τίς σχετικές μέ την έκμετάλλευση αυτού του ύποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει την κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά έναχθεί ένώπιον των δικαστηρίων του τόπου όπου συνέδη τό ζημιογόνο γεγονός, άν πρόκειται γιά ασφάλιση αστικής ευθύνης ή γιά ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει άν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα καί κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο καί ή προσβολή τους όφείλεται στην ίδια αίτια.

Άρθρο 10

Σέ υποθέσεις ασφαλίσεως αστικής ευθύνης, ό ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθεί ένώπιον του δικαστηρίου πού έχει έπιληφθεί της άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλισμένου, άν τό δικαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οί διατάξεις των άρθρων 7, 8 καί 9 εφαρμόζονται σέ περίπτωση ευθείας άγωγής του ζημωθέντος κατά του ασφαλιστή, έφόσον ή ευθεία άγωγή επιτρέπεται.

Άν τό δικαιο πού διέπει την ευθεία άγωγή, προβλέπει την προσεπίκληση του αντισυμβαλλόμενου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία καί ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά άσκηθεί μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό οποίο έχει την κατοικία του ό έναγόμενος, άνεξάρτητα άν είναι αντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οί διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν δίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στό οποίο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει έισαχθεί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει καί σέ άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά πού προβλέπονται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ ασφαλιστή καί αντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στά δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμη καί άν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός άν τό δικαιο του κράτους αυτού άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σέ υποθέσεις πωλήσεων μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος καί δανείων μέ σταδιακή εξόφληση

Άρθρο 13

Σέ υποθέσεις πωλήσεων ένσωμάτων κινητών μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων μέ σταδιακή εξόφληση, πού συνδέονται άμεσα μέ τή χρηματοδότηση αγοράς ένσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής καί ό δανειοδότης ένάγονται ένώπιον των δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν την κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ό άγοραστής ή ό δανειολήπτης έχουν την κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του άγοραστή καί του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά άσκηθεί μόνο ένώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου ό έναγόμενος έχει την κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στο όποιο είναι έκκρεμή ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον άγοραστή ή τό δανειολήπτη νά προσφύγει καί σέ άλλα δικαστήρια έκτός από αυτά πού προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ άγοραστή καί πωλητή ή ανάμεσα σέ δανειοδότη καί δανειολήπτη μέ κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στά δικαστήρια του κράτους αυτού, έκτός αν τό δικαίό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, έχουν:

1. σέ υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί άκινήτων καί μισθώσεων άκινήτων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του άκινήτου·
2. σέ θέμα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως έταιρειών ή νομικών προσώπων πού έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή αποφάσεων των όργάνων τους, τά δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σέ θέματα κύρους των καταχωρίσεων σέ δημόσια βιβλία, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποίου τηρούνται τά βιβλία αυτά·
4. σέ θέματα καταχωρίσεως ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων καί προτύπων καί άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τά όποια επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του όποιο ή κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα μέ διεθνή σύμβαση·
5. σέ θέματα άναγκαστικής εκτελέσεως αποφάσεων, τά δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου εκτελέσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Άν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά μέ γραπτή επιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλό-

μενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές πού έχουν προκύψει ή πού θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, τό δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δέν παράγουν έννομες συνέπειες αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 καί 15 ή αν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των όποιων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Άν ή συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα νά προσφύγει σέ κάθε άλλο δικαστήριο πού έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου ή διεθνής δικαιοδοσία άπορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του όποιου ό έναγόμενος παρίσταται άποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ό κανόνας αυτός δέν εφαρμόζεται, αν ή παράσταση έχει ως σκοπό την άμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο μέ άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας καί του παραδεκτού

Άρθρο 19

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται νά κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την όποία δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους έναγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους καί δέν παρίσταται, τό δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν ή δικαιοδοσία του δέν σπριζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ό δικαστής όφείλει νά άναστείλει τή διαδικασία, εφόσον δέν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σέ θέση νά παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου άντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση καί κοινοποίηση στην άλλοδαπή δικαστικών καί εξώδικων εγγράφων σέ άστικές ή έμπορικές υποθέσεις, αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε νά διαβιδασθεί σύμφωνα μέ τή σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 21

Αν έχουν άσκηθει άγωγές με τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια αίτια μεταξύ των ίδιων διαδίκων ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, όφείλει, άκόμη και αüterpάγγελτα, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο πού όφείλει νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία, άν ή διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς άγωγές έχουν άσκηθει ένώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι έκκρεμείς σέ πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, έκτός εκείνου πού έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί έπίσης, με αίτηση ενός από τούς διαδίκους, νά διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό τήν προϋπόθεση ότι τό δίκαιο του έπιτρέπει τή ένωσιή συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και γιά τίς δύο άγωγές.

Είναι συναφείς, κατά τήν έννοια του παρόντος άρθρου, άγωγές πού συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε νά υπάρχει συμφέρον νά εξετασθούν και νά έκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου νά άποφευχθούν λύσεις πού θά ήταν άσυμβίβαστες άν οι υποθέσεις έκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση της έλλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου πού έχει πρώτο έπιληφθει.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 24

Τά άσφαλιστικά μέτρα πού προβλέπονται από τό δίκαιο συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά ζητηθούν από τά δικαστήρια του κράτος αυτού, έστω και άν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία γιά τήν ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 25

Ός άπόφαση, κατά τήν έννοια της παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση έκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, όποιαδήποτε και άν είναι ή όνομασία της, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή έκτελέσεως, καθώς και ό καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα I

Αναγνώριση

Άρθρο 26

Απόφαση πού έκδίδεται σέ συμβαλλόμενο κράτος άναγνωρίζεται στά υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σέ περίπτωση άμφισβήτησεως, κάθε ενδιαφερόμενος πού επικαλείται ως κύριο ζήτημα τήν άναγνώριση μπορεί νά ζητήσει, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στά τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, νά διαπιστωθεί ότι ή άπόφαση πρέπει νά άναγνωρισθεί.

Αν ή επίκληση της άναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ένώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία νά κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Απόφαση δέν άναγνωρίζεται:

1. άν ή άναγνώριση αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους άναγνωρίσεως·
2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δέν έχει έπιδοθεί στόν έρμολογισάνατα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε νά μπορεί νά άμυνθεί·
3. άν ή άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση πού έχει έκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος άναγνωρίσεως·
4. άν, γιά νά έκδώσει τήν άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με τήν προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τίς περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τίς κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο πού αντίκειται σέ κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως, έκτός άν ή άπόφαση καταλήγει σέ άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο πού θά προέκυπτε από τήν εφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνωρίσεως.

Άρθρο 28

Απόφαση δέν άναγνωρίζεται έπίσης άν έχουν παραδιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου II, καθώς και στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται στο άρθρο 59.

Κατά τόν έλεγχο των δάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας πού άναφέρονται στήν προηγούμενη παράγραφο, ή άρχή ένώπιον της όποίας ζητείται ή άναγνώριση δεσμεύεται από τίς πραγματικές διαπιστώσεις στίς όποιες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν ερευνάται ή διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν άφορουν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού περιβληθεί εκεί τον εκτελεστήριο τύπο, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο στο Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση. Αν τό πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτελέσεως, ή αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ο αιτών οφείλει να προβεί σε έκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως δεν προβλέπει την έκλογή κατοικίας, ό αιτών διορίζει αντίκλητο.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται ή αίτηση αποφασίζει άμελλητή, χωρίς ό διάδικος, κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση, να έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τούς λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αιτήσεως γνωστοποιείται άμελλητή στον αιτούντα, έπιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Αν ή εκτέλεση επιτραπεί, τό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση μπορεί να προσφύγει κατά της απόφασεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν τό πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε ή απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, ή προθεσμία είναι δύο μήνες από την ήμέρα που του έγινε ή επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισθητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank.

Κατά της απόφασεως επί της προσφυγής μπορεί να άσκηθεί μόνο άναίρεση και, στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στο οποίο άσκειται ή προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, να αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της άλλοδαπης απόφασεως έχει άσκηθεί στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν ή προθεσμία για την άσκηση του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης να έξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή έγγυήσεως, την οποία και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση περιέχει και τη δυνατότητα λήψης των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτησή του απορριφθεί, ο αίτων μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht.
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel.
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello.
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο.
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημοδικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, εστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να ασκηθεί μόνο αίτηση, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η άλλοδαπή απόφαση εκρίνε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια αγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 43

Οι άλλοδαπές αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτελέσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτελέσεως, μόνο αν το ποσό έχει προσδιοριστεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αίτων στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει το ίδιο ευεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία των άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση απόφασης ή οποία έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγωση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι άλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτελέσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση απόφασης οφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της απόφασης, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση οφείλει επιπλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί.
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αίτων απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αίτουντα από το βάρος αυτό.

Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων ή μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την εξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν

αίτησας, τόν εκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία τών άρθρων 31 καί επ. Ἡ αίτηση απορρίπτεται μόνο ἂν ἡ ἐκτέλεση τοῦ δημόσιου ἐγγράφου ἀντίκειται στή δημόσια τάξη τοῦ κράτους ἐκτελέσεως.

Τό προσκομιζόμενο ἔγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γνησιότητας στό κράτος προελεύσεως.

Οἱ διατάξεις τοῦ τμήματος 3 τοῦ τίτλου III ἐφαρμόζονται ἐφόσον συντρέχει περίπτωση.

Ἄρθρο 51

Συμβιβασμοί πού καταρτίζονται ἐνώπιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δίκης καί εἶναι ἐκτελεστοί στό κράτος προελεύσεως, εἶναι ἐκτελεστοί καί στό κράτος ἐκτελέσεως μέ τούς ἴδιους ὅρους ὅπως καί τὰ δημόσια ἔγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 52

Γιά νά καθορίσει ἂν διάδικος ἔχει τήν κατοικία του στό ἔδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο τοῦ ὁποίου ἔχει ἀσκηθεῖ ἡ ἀγωγή, ὁ δικαστής ἐφαρμόζει τό ἐσωτερικό δίκαιό του.

Ἄν διάδικος δέν ἔχει κατοικία στό κράτος ὅπου ἔχει ἀσκηθεῖ ἡ ἀγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει ἂν ὁ διάδικος ἔχει κατοικία σέ ἄλλο συμβαλλόμενο κράτος, ἐφαρμόζει τό δίκαιο τοῦ κράτους αὐτοῦ.

Γιά τόν καθορισμό πάντως τῆς κατοικίας ἐνός διαδίκου ἐφαρμόζεται τό δίκαιο τῆς ἰθαγένειάς του, ἂν, σύμφωνα μέ τό δίκαιο αὐτό, ἡ κατοικία του ἐξαρτάται ἀπό τήν κατοικία ἄλλου προσώπου ἢ ἀπό τήν ἔδρα ἀρχῆς.

Ἄρθρο 53

Γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσας συμβάσεως ἡ ἔδρα τῶν ἐταιρειῶν καί νομικῶν προσώπων ἐξομοιώνεται πρὸς τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως τῆς ἔδρας αὐτῆς ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες ἰδιωτικοῦ διεθνούς δικαίου τοῦ δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 54

Οἱ διατάξεις τῆς παρούσας συμβάσεως ἐφαρμόζονται μόνο στίς ἀγωγές πού ἀσκοῦνται μετά τήν ἐναρξή ἰσχύος τῆς καθὼς καί στά δημόσια ἔγγραφα πού ἐκδίδονται μετά τήν ἡμερομηνία αὐτή.

Ἀπόφαση πάντως πού ἐκδίδεται μετά τήν ἐναρξή ἰσχύος τῆς παρούσας συμβάσεως, κατόπιν ἀγωγῆς πού ἔχει ἀσκηθεῖ πρὶν ἀπό τήν ἡμερομηνία αὐτή, ἀναγνωρίζεται

καί ἐκτελεῖται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου III, ἂν οἱ ἐφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας εἶναι σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ τίτλου II ἢ μέ σύμβαση πού, κατά τήν ἡμερομηνία ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, ἴσχυε μεταξύ τοῦ κράτους προελεύσεως καί τοῦ κράτους ἀναγνωρίσεως ἢ ἐκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ἈΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Ἄρθρο 55

Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν διατάξεων τοῦ άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος καί τοῦ άρθρου 56, ἡ παρούσα σύμβαση ἀντικαθιστᾷ τίς ἀκόλουθες μεταξύ δύο ἢ περισσότερων συμβαλλόμενων κρατῶν, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ τοῦ Βελγίου καί τῆς Γαλλίας γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, ἰσχὺ καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων καί δημόσιων ἐγγράφων, πού ὑπογράφηκε στό Παρίσι στίς 8 Ἰουλίου 1899·
- τή σύμβαση μεταξύ τοῦ Βελγίου καί τῶν Κάτω Χωρῶν γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πώχευση καθὼς καί γιά τήν ἰσχὺ καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων καί δημόσιων ἐγγράφων, πού ὑπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 28 Μαρτίου 1925·
- τή σύμβαση μεταξύ τῆς Γαλλίας καί τῆς Ἰταλίας γιά τήν ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Ρώμη στίς 3 Ἰουνίου 1930·
- τή σύμβαση μεταξύ τῆς Γερμανίας καί τῆς Ἰταλίας γιά τήν ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Ρώμη στίς 9 Μαρτίου 1936·
- τή σύμβαση μεταξύ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας καί τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου γιά τήν ἀμοιβαία ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων, διαιτητικῶν ἀποφάσεων καί δημόσιων ἐγγράφων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Βόννη στίς 30 Ἰουνίου 1958·
- τή σύμβαση μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν καί τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας γιά τήν ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Ρώμη στίς 17 Ἀπριλίου 1959·
- τή σύμβαση μεταξύ τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου καί τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας γιά τήν ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων καί ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Ρώμη στίς 6 Ἀπριλίου 1962·
- τή σύμβαση μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῶν Κάτω Χωρῶν καί τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας γιά τήν ἀμοιβαία ἀναγνώριση καί ἐκτέλεση δικαστικῶν ἀποφάσεων καί ἄλλων ἐκτελεστῶν τίτλων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, πού ὑπογράφηκε στή Χάγη στίς 30 Αὐγούστου 1962,

καί, εφόσον ισχύει:

- τή συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς αποφάσεις και έγγραφα που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 58

Οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως δεν θίγουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους έλβετους υπηκόους από τη σύμβαση της 15ης Ιουνίου 1869 μεταξύ της Γαλλίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δύναμει συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτελέσεως αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά έναγομένου που είχε κατοικία ή συνήθη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, εφόσον, σε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σε βάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθώς και στα υπερπόντια γαλλικά έδαφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως, ή

όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο Σουρινάμ και στις Ολλανδικές Αντίλλες. Έλλειψει σχετικής δηλώσεως για τις Ολλανδικές Αντίλλες, οι δίκες που διεξάγονται στο ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων αναίρεσεως κατ' αποφάσεων των δικαστηρίων των Ολλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 61

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 62

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους που θά προδεί τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 63

Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας θά υποχρεωθεί να αποδεχθεί την παρούσα σύμβαση ως βάση για τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις, με σκοπό να διασφαλίσει στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και του κράτους αυτού την εφαρμογή του άρθρου 220 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι αναγκαίες προσαρμογές μπορούν να γίνουν με ειδική σύμβαση μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών αφενός και του κράτους αυτού αφετέρου.

Άρθρο 64

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) την ημερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως·
- γ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 δεύτερη παράγραφος·
- δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου·
- ε) τις ανακοινώσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου VI του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό οποίο μέ κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων κρατών προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 66

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσας συμβάσεως εἶναι ἀπεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν ἀναθεώρηση τῆς παρούσας συμβάσεως. Στήν περίπτωση αὕτη συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ἀναθεώρησης.

Άρθρο 68

Ἡ παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ἓνα μόνο ἀντίτυπο στήν γαλλική, γερμανική, ἰταλική καί ὀλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα εἶναι ἐξίσου ἀθροεντικά. Ἡ σύμβαση θά κατετεθεῖ στό ἀρχεῖο τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ὁ Γενικός Γραμματέας θά διαδιδάσκει κυρωμένο ἀντίγραφο στήν κυδέρνηση κάθε ὑπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔδωσαν τήν ὑπογραφή τους κάτω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἑπτὰ Σεπτεμβρίου χίλια ἑννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Ὑψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, έναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να άμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Τό δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αὐτεπάγγελτα τήν ἔλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του ἂν ὁ έναγόμενος δέν παραστεί.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά τήν ἔννοια τοῦ άρθρου 17 παράγει τά ἀποτελέσματά της ἔναντι προσώπου πού ἔχει τήν κατοικία του στό Λουξεμβούργο, μόνο ἂν αὐτό τήν ἔχει ρητά καί εἰδικά ἀποδεχθεῖ.

Άρθρο II

Μέ τήν ἐπιφύλαξη εὐνοϊκότερων ἐθνικῶν διατάξεων, πρόσωπα πού ἔχουν τήν κατοικία τους σέ συμβαλλόμενο κράτος καί διώκονται γιά ἀδίκημα ἐξ ἀμελείας ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἄλλου συμβαλλόμενου κράτους τοῦ ὁποίου δέν ἔχουν τήν ἰθαγένεια, μποροῦν νά ἀναθέσουν τήν υπεράσπισή τους σέ ἀρμόδια γιά τό ἔργο αὐτό πρόσωπα, ἀκόμη καί ἂν δέν ἐμφανίζονται αὐτοπροσώπως.

Τό δικαστήριο μπορεῖ ὥστόσο νά διατάξει τήν αὐτοπρόσωπη ἐμφάνιση· σέ περίπτωση μή ἐμφανίσεως ἡ ἀπόφαση πού ἐκδίδεται ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, χωρίς τό ἐν λόγω πρόσωπο νά εἶχε τή δυνατότητα νά ἀμυνθεῖ, μπορεῖ νά μήν ἀναγνωρισθεῖ ἡ νά μήν ἐκτελεσθεῖ στή ἄλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία ἐπιδάρυση φορολογική ἢ τέλος, ἀνάλογα μέ τήν ἀξία τῆς διαφορᾶς, δέν ἐπιβάλλεται στό κράτος ἐκτελέσεως κατά τή διαδικασία χορηγήσεως τοῦ ἐκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά καί ἐξώδικα ἐγγραφα πού συντάσσονται στό ἔδαφος συμβαλλόμενου κράτους καί πρέπει νά ἐπιδιοθοῦν σέ πρόσωπα πού βρίσκονται στό ἔδαφος ἄλλου συμβαλλόμενου κράτους διαβιβάζονται κατά τή διαδι-

κασία πού προβλέπεται ἀπό τίς συμβάσεις καί συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατῶν.

Μέ τήν ἐπιφύλαξη ἀντίθετης δηλώσεως τοῦ κράτους προορισμοῦ πρὸς τό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, τά ἐγγραφα αὐτά μποροῦν ἐπίσης νά στέλλονται ἀπευθείας ἀπό τίς ἀρμόδιες δημόσιες ἀρχές τοῦ κράτους ὅπου συντάσσονται στίς ἀντίστοιχες ἀρχές τοῦ κράτους στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου δρίσκεται ὁ παραλήπτης τοῦ ἐγγράφου. Στήν περίπτωση αὐτή, ἡ ἀρμόδια ἀρχή τοῦ κράτους προελεύσεως διαβιβάζει ἀντίγραφο τῆς πράξεως στήν ἀντίστοιχη ἀρχή τοῦ κράτους προορισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ἀρμόδια γιά νά τό παραδώσει στόν παραλήπτη. Ἡ παράδοση ἀποδεικνύεται μέ δεβαίωση πού ἀποστέλλεται ἀπευθείας στή δημόσια ἀρχή τοῦ κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Ἡ διεθνῆς δικαιοδοσία, πού προβλέπεται στό ἄρθρο 6 σημείο 2 καί στό ἄρθρο 10 γιά προσεπίκληση δικονομικοῦ ἐγγυητῆ ἢ γιά ἄλλη προσεπίκληση, δέν ἰσχύει στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας. Στό κράτος αὐτό κάθε πρόσωπο πού ἔχει τήν κατοικία του στό ἔδαφος ἄλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεῖ νά προσεπικληθεῖ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων κατ' εφαρμογή τῶν παραγράφων 68, 72, 73 καί 74 τῆς Zivilprozeßordnung σχετικά μέ τήν ἀνακοίνωση δίκης.

Ἀποφάσεις πού ἐκδίδονται στή ἄλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει τοῦ άρθρου 6 σημείο 2 καί τοῦ άρθρου 10 ἀναγνωρίζονται καί ἐκτελοῦνται στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας σύμφωνα μέ τόν τίτλο III. Ἀποτέλεσμα πού σύμφωνα μέ τίς παραγράφους 68, 72, 73 καί 74 τῆς Zivilprozeßordnung παράγονται ἔναντι τρίτων ἀπό ἀποφάσεις ἐκδιδόμενες στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας ἀναγνωρίζονται καί στή ἄλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη ἀνακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τά κείμενα τῶν νομοθετικῶν διατάξεων τους μέ τά ὁποία τροποποιοῦν εἴτε τίς διατάξεις τῆς νομοθεσίας τους, τίς ἀναφερόμενες στή σύμβαση, εἴτε τούς πίνακες τῶν δικαστηρίων πού μνημονεύονται στόν τίτλο III τμήμα 2 τῆς συμβάσεως.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τον Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τον Πρόεδρο της Όταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αύτου Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σέ αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να εξασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της,

Θέλοντας να αποτρέψουν έρμηνευτικές αποκλίσεις που μπορούν να παρακωλύσουν την ενοποιητική λειτουργία της συμβάσεως,

Έχοντας επίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως να εμφανισθούν κατά την εφαρμογή της συμβάσεως θετικές ή άρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. να μελετήσουν τά ζητήματα αυτά και ιδίως να εξετάσουν τή δυνατότητα παροχής όρισμένων άρμοδιοτήτων στό Δικαστήριο των Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, να διαπραγματευθούν τή σχετική συμφωνία·
2. να καθιερώσουν τακτική έπικοινωνία των αντιπροσώπων τους.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθесαν τήν υπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτων Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

γιά τήν ἑρμηνεία ἀπό τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς συμβάσεως τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Ἐχοντας ὑπόψη τή δήλωση πού ἔχει προσαρτηθεῖ στή σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις, ἡ ὁποία ὑπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Ἀποφάσισαν νά συνάψουν πρωτόκολλο, μέ τό ὁποῖο νά παρέχεται στό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων ἀρμοδιότητα γιά τήν ἑρμηνεία τῆς ἐν λόγω συμβάσεως, καί πρὸς τό σκοπό αὐτό ὄρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,

Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Erminio PENNACCHINI,

Υφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο τοῦ Συμβουλίου καί, ἀφοῦ ἀντάλλαξαν τά πληρεξούσια ἔγγραφα τους πού δρέθηκαν ἐντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Ἄρθρο 1

Τό Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων εἶναι ἀρμόδιο νά ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἑρμηνείας τῆς συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν ἐκτέλεση ἀποφά-

σεων σέ ἀστικές καί ἐμπορικές ὑποθέσεις καί τοῦ προσαρτημένου στή σύμβαση αὐτή πρωτοκόλλου, πού ὑπογράφηκαν στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς καί τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά αποφαινέται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State,
— στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
— στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
— στήν Ιταλία: Corte supreme di cassazione,
— στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό,
— στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
2. τά δικαστήρια τών συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό.
3. στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 τής συμβάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. Άν θέμα έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 ανακύψει στό πλαίσιο υποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, εφόσον κρίνει ότι απόφαση γιά τό θέμα είναι αναγκαία γιά τήν έκδοση τής δικής του αποφάσεως υποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.
2. Άν τέτοιο θέμα ανακύψει ενώπιον δικαστηρίου από τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύναται, υπό τούς όρους πού αναφέρονται στήν παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. Ό άρμόδια αρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά αποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν αποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση μέ τήν έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ απόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οι διατάξεις τής παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί αποφάσεων πού απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.
2. Ό έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει αποτελέσματα γιά τίς αποφάσεις επ' ευκαιρία τών οποίων ζητήθηκε.
3. Ό αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα μέ τήν παράγραφο 1, υποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς τών άκυρωτικών δικαστηρίων τών συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη αρχή τήν όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. Ό Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί τήν αίτηση στά συμβαλλόμενα κράτη, τήν Έπιτροπή καί τό Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποια δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσα σέ προθεσμία δύο μηνών από τήν κοινοποίηση, υπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στή διαδικασία του άρθρου αυτού δέν είσπράττονται τέλη ούτε επιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Μέ τήν επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οι διατάξεις τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμοστέες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά αποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας τής συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.
2. Άν είναι αναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 188 τής συνθήκης περί ίδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στα υπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν υπογραφή ή τήν επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στίς Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο αρχίζει νά ισχύει τήν πρώτη ήμέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί τήν κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους πού θά προδεί τελευταίο στή διατύπωση αυτή. Ό έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί τής έναρξεως ισχύος τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί εμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 τής συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση

αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές ύποθέσεις όφείλει, μέ τήν επιφύλαξη τών άναγκαίων προσαρμογών, νά αποδεχθεί τίς διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά ύπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο έδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα τών νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα τών δικαστηρίων στό άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Ή διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπερίοριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν αναθεώρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τόν Πρόεδρο του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη αναθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Τό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στή γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι έξίσου αυθεντικά. Τό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυδέρνηση καθενός ύπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οί ύπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρεις Ίουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο της Ίταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οί Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας νά διασφαλίσουν την όσο τό δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες νά οργανώσουν, σε συνεργασία μέ τό Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά μέ τίς αποφάσεις τίς όποιες εκδίδουν τά δικαστήρια πού αναφέρονται στό άρθρο 2 παράγραφος 1 του έν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οί υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρείς Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επανεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gérard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικής Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,
Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο της Δανίας, ή Ίρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας προσχωρούν στη σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στο πρωτόκολλο γιά τήν έρμηνεία της από τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πού υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στη συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οί προσαρμογές της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV της παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές της συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.».

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σέ δάρος τους, ιδίως:

- στο Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek (δικονομικού κώδικα)·
- στη Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας της Γροιλανδίας)·

— στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozeßordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στην Ίρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές με τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού βρίσκεται προσωρινά στην Ίρλανδία·

— στην Ιταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στο Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο εδάφιο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στο Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται:

α) σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού βρίσκεται προσωρινά στο Ήνωμένο Βασίλειο,

β) στην ύπαρξη στο Ήνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου,

γ) στην κατάσχεση από τον έναγοντα περιουσιακών στοιχείων πού βρίσκονται στο Ήνωμένο Βασίλειο.».

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στο γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.».

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στο όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν ή διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.»

4. Τό άρθρο 5 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τό trust έχει την έδρα του·

7. σέ διαφορές σχετικές με πληρωμή της άμοιβής που απαιτείται για την άρωγή ή τή διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό έν λόγω φορτίο ή ό αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για νά εξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή

6) θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε έγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο εφόσον προβάλλεται ό ισχυρισμός ότι ό έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο της έν λόγω άρωγής ή διασώσεως.»

Άρθρο 6

Ό τίτλος II τμήμα 2 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 6α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για νά κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης που άπορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που τό υποκαθιστά, σύμφωνα με τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει καί τά αίτήματα τά σχετικά με τόν περιορισμό της ευθύνης.»

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή έχει την κατοικία του, ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο έχει έναχθει ό κύριος ασφαλιστής.

Όταν ό ασφαλιστής δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σέ συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.»

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει καί σέ άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ ασφαλιστή καί αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμα καί αν τό ζημιόγνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός αν τό δικαίό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σέ συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση άκινήτου που κείται σέ συμβαλλόμενο κράτος, ή

5. που άφορούν ασφαλιστική σύμβαση εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς αναφερόμενους στο άρθρο 12α κινδύνους.»

Άρθρο 9

Ό τίτλος II τμήμα 3 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οί αναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οί ακόλουθοι:

1. Κάθε άπώλεια ή ζημία σέ

α) πλοία, εγκαταστάσεις άνοικτά των άκτών καί στην άνοικτή θάλασσα ή αεροσκάφη, ή όποία συνδέεται με τή χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) εμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των άποσκευών τους:
 - α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που το δίκαιο του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφως του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
 - 6) για ζημίες που προκαλούνται από εμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό β).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με το ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 ως 3.»

Άρθρο 10

Ο τίτλος II τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που αποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», η διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, αν
 - α) πριν από την κατάρτιση της σύμβασής, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
 - 6) ο καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της σύμβασής πράξεις.

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η άγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλομένου μπορεί να άσκηθει, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Η άγωγή του αντισυμβαλλομένου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθει μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης άναγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει είσασθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προδίδονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά το χρόνο συνάψεως της σύμβασής στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απενέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίό του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 17 της σύμβασής του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μία τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

έμποριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες του διεθνούς εμπορίου που τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν. Όταν μιά τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά, εφόσον το ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στά οποία απονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ιδρυτή, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, αν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από το trust.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν αποτελέσματα αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τό άρθρο 16.

Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επίμελεια για τό σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«5. αν είναι άσυμπίδαστη με άπόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και με τό ίδιο άντικείμενο και την ίδια αίτία σε μή συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που άπαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της αναγνώρισεως άποφάσεως που εκδόθηκε στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση της οποίας έχει ανασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω άσκήσεως ένδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Πάντως, στο Ήνωμένο Βασίλειο, μιά τέτοια άπόφαση εκτελείται στην Άγγλία και Ουαλία, τη Σκωτία ή τη Βόρεια Ίρλανδία, άφου προηγουμένως με αίτηση όποιουδήποτε ενδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στη Δανία, στο Underret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τή διαδικασία τής άμφισβητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στη Δανία, στο Landsret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στο Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court γιά νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal γιά νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν προσθήκη, μετά τήν πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου με τό έξής κείμενο:

«Αν ή άπόφαση έχει έκδοθει στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή πού προβλέπεται στο κράτος προελεύσεως θεωρείται, γιά τήν εφαρμογή τής πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.»

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξής διατάξεις:

«Αν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αίτων μπορεί νά προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
 - στη Δανία, στο Landsret·
 - στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
 - στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
 - στην Ίρλανδία, στο High Court·
 - στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
 - στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
 - στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof·
 - στο Ήνωμένο Βασίλειο:
1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
 2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
 3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.»

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξής διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά τής άποφάσεως επί τής προσφυγής πού προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στο Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court γιά νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal γιά νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 τής συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξής διατάξεις:

Άρθρο 44

Ό αίτων στον όποιο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος προελεύσεως, άπολαμβάνει, στο πλαίσιο τής διαδικασίας των άρθρων 32 ως 35, τήν ευμενέστερη μεταχείριση πού προβλέπει τό δίκαιο του κράτους έκτελέσεως σε σχέση με τή δωρεάν δικαστική άρωγή ή τήν άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτελέσεως αποφάσεως που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αιτών μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτελέσεως, το ευεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάς δικαστικής αρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.».

Άρθρο 22

Τό άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

- «2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.».

Άρθρο 23

Τό άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Γιά να καθορίσει αν *trust* έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.».

Άρθρο 24

Τό άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, που εντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τη σύμβαση μεταξύ του 'Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 'Ιανουαρίου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του 'Ηνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του 'Ηνωμένου Βασιλείου και της 'Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 'Ιουλίου 1960·
- τη σύμβαση μεταξύ του 'Ηνωμένου Βασιλείου και της 'Ιταλικής Δημοκρατίας για την άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 'Ιουλίου 1970·
- τη σύμβαση μεταξύ του 'Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την άμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Τό άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 57

‘Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι όποιες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, την εφαρμογή διατάξεων που, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθούν σε πράξεις των όργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες που έναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.».

2. Προς εξασφάλιση της όμοιόμορφης έρμηνείας του, τό άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τόν ακόλουθο τρόπο:

- α) ‘Η σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τη δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μία τέτοια σύμβαση, ακόμη και αν ό έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δέν είναι μέρος της συγκεκριμένης συμβάσεως. Τό δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση τό άρθρο 20 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- β) ‘Απόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο που θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα αναγνωρίζεται και εκτελείται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τη σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται.
- ‘Αν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα που ρυθμίζει τις προϋποθέσεις αναγνώρισεως ή εκτελέσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τη διαδικασία αναγνώρισεως και εκτελέσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Τό άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κάνα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μήν αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνή δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τόν έναγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

1. αν ή άγωγή άφορά την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέσεώς τους ή συνδέεται μέ άλλη επί-
δικη διαφορά αναφερόμενη σ' αυτά·

2. άν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν την
έγγύηση άπαιτήσεως πού αποτελεί τό αντικείμενο
της άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται
από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό εύρωπαϊκό
έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανο-
μένης και της Γροιλανδίας, στά υπερόντια γαλλικά
διαμερίσματα και έδάφη καθώς και στό Mayotte.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την ύπο-
γραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως ή
όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστο-
ποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των
Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση
εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Αντίλλες. Έλλείψει
σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεξάγονται στό
εύρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων ά-
ναιρέσεως κατά αποφάσεων των δικαστηρίων των
Όλλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται
ένώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη παράγραφο, ή
παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στά νησιά Φερόε, έκτός άν τό Βασίλειο της Δανίας
προβεί σέ αντίθετη δήλωση·
2. στά έκτός του Ένωμένου Βασιλείου εύρωπαϊκά
έδάφη τά όποια τό Ένωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί
διεθνώς, έκτός άν τό Ένωμένο Βασίλειο προβεί σέ
αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά
έδάφη αυτά.

Οί δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, μέ
γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβου-
λίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οί δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό
Ένωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων πού έχουν
έκδοθεί από τά δικαστήρια των αναφερόμενων στην
 τρίτη παράγραφο σημείο 2 έδαφών θεωρούνται ως
 διαδικασίες διεξαγόμενες ένώπιον των δικαστηρίων
 αυτών.

Οί ύποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο της Δανίας διέ-
πονται από τον άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά
Φερόε (Lov for Faeroerne om retsens pleje), θεω-
ρούνται ότι έκδικάζονται ένώπιον των δικαστηρίων
 των νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) της συμβάσεως του 1968 αντι-
καθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή
του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στή σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στή σύμβαση
του 1968 συμπληρώνεται μέ τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση μέ τίς ύποχρεώσεις διατροφής, οι όροι
«δικαστής» και «δικαστήριο» περιλαμβάνουν και τίς
δανικές διοικητικές αρχές.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους
πληρώματος πλοίου νηολογημένου στή Δανία ή την
Ίρλανδία, σχετικά μέ τίς άποδοχές ή τους άλλους
όρους της σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλ-
λόμενου κράτους όφείλουν νά έλέγχουν άν ό διπλω-
ματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην άρμοδιότητα
του όποιου ανήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τή
διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός,
τά δικαστήρια όφείλουν νά αναστείλουν τή διαδι-
κασία. Όφείλουν, ακόμη και αυτεπάγγελτα, νά άπο-
ποιηθούν την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας
τους, άν ό υπάλληλος αυτός, αφού ενημερώθηκε
δεόντως, άσκήσει τά καθήκοντα πού του άναγνωρί-
ζονται στην περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση
ή, έφόσον δέν ύπάρχει τέτοια σύμβαση, άν προβάλει
άντιρρήσεις ως προς τή διεθνή δικαιοδοσία έντός της
προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vγ

Όταν, για θέματα πού άφορούν την «residence» του
άγγλικού κειμένου της συμβάσεως της σχετικής μέ τό
εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για την κοινή
άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στις 15
Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στά πλαίσια του άρθρου 69
παράγραφος 5 της συμβάσεως αυτής, εφαρμογή των
άρθρων 52 και 53 της παρούσας συμβάσεως, ό όρος
«residence» είναι ταυτόσημος με τον όρο «domicile»
των προαναφερόμενων άρθρων 52 και 53.

Άρθρο Vδ

Μέ την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού
Γραφείου Διπλωμάτων Έυρεσιτεχνίας σύμφωνα μέ τή
σύμβαση χορηγήσεως εύρωπαϊκών διπλωμάτων εύρε-
σιτεχνίας, πού ύπογράφηκε στό Μόναχο στις 5
Όκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλό-
μενου κράτους έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιο-
δοσία, χωρίς νά λαμβάνεται ύπόψη ή κατοικία, σέ
θέματα έγγραφης ή κύρους εύρωπαϊκού διπλώματος
εύρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό
και πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή
των διατάξεων του άρθρου 86 της συμβάσεως της
σχετικής μέ τό εύρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για
την κοινή άγορά, πού ύπογράφηκε στό Λουξεμβούργο
στις 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971

Άρθρο 30

Τό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με τό ακόλουθο έδάφιο:

«Τό Δικαστήριο τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο νά άποφαίνεται επί της έρμηνείας της συμβάσεως γιά τήν προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ίρλανδίας καί του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας στή σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς καί στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie καί Conseil d'état — Raad van State.
- στή Δανία: Højesteret.
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes.
- στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état.
- στήν Ίρλανδία: Supreme Court.
- στήν Ίταλία: Corte suprema di cassazione.
- στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό.
- στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
- στό Ήνωμένο Βασίλειο: House of Lords καί τά δικαστήρια πού έχουν κληθεί νά άποφανθοούν βάσει του άρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ή του άρθρου 41 της συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό εύρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης καί της Γροιλανδίας, στό υπερόντια γαλλικά διαμερίσματα καί έδάφη, καθώς καί στό Μαγιotte.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών δύναται, κατά τήν ύπογραφή ή τήν επικύρωση της παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Άντίλλες.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στό νησιά Φερόε, εκτός εάν τό Βασίλειο της Δανίας προδεί σέ αντίθετη δήλωση.

2. στό εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου εύρωπαϊκά έδάφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προδεί σέ αντίθετη δήλωση γιά ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οί δηλώσεις μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εύρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Ή σύμβαση του 1968 καί τό πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιούνται από τήν παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές πού άσκούνται καί στό δημόσια έγγραφα πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως, καί, όταν ζητείται ή αναγνώριση ή ή εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στο κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

2. Στίς σχέσεις πάντως μεταξύ τών έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968, οι άποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα με τίς διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.

3. Έξάλλου, στίς σχέσεις μεταξύ τών έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968 καί τών τριών κρατών πού αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας συμβάσεως, καθώς καί στίς σχέσεις μεταξύ τών τριών τελευταίων, οι άποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως καί στο κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθεί πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα με τίς διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, αν ή διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σέ κανόνες συμφωνούς με τίς διατάξεις του τίτλου II, όπως τροποποιείται, ή με τίς διατάξεις συμβάσεως πού κατά τό χρόνο άσκήσεως της άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως καί του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 35

Ήν, με έγγραφο προγενέστερο της έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σέ διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμοστέο δίκαιο στή συγκεκριμένη σύμβαση θά είναι τό ίρλανδικό δίκαιο ή τό

δίκαιο μέρους του Ήνωμένου Βασιλείου, τα δικαστήρια της Ιρλανδίας ή του μέρους αυτού του Ήνωμένου Βασιλείου διατηρούν την ευχέρεια να έκδικασουν τη διαφορά αυτή.

Άρθρο 36

Επί τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της συμβάσεως του 1968 έναντι του Βασιλείου της Δανίας και της Ιρλανδίας αντίστοιχα, η διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα ναυτικού δικαίου σε καθένα από τα κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της ανωτέρω συμβάσεως, αλλά επίσης σύμφωνα με τα κατωτέρω σημεία 1 ως 6. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θα παύσουν να εφαρμόζονται σε καθένα από τα κράτη αυτά, όταν η διεθνής σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων σχετικών με τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, τεθεί σε ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο που κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να έναρξει για ναυτική απαίτηση ενώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερόμενων κρατών, εφόσον το πλοίο που αφορά ή απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στην κυριότητά του έχει γίνει αντικείμενο δικαστικής κατασχέσεως στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους προς εξασφάλιση της απαιτήσεως ή θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στις εξής περιπτώσεις:

- α) αν ο ενάγων κατοικεί στο έδαφος του κράτους αυτού·
- β) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στο κράτος αυτό·
- γ) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στη διάρκεια πλοοι κατά τον όποιον επιβλήθηκε ή θα μπορούσε να είχε επιβληθεί ή κατάσχεση·
- δ) αν η απαίτηση απορρέει από σύγκρουση ή από ζημία που προκάλεσε πλοίο είτε σε άλλο πλοίο είτε σε πράγματα ή πρόσωπα που βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά την εκτέλεση ή την παράλειψη εκτελέσεως έλλειμους·
- ε) αν η απαίτηση έχει γεννηθεί από άρωγή ή διάσωση·
- στ) αν η απαίτηση είναι ασφαλισμένη με ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.

2. Μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο το οποίο αφορά ή ναυτική απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο πρόσωπο που ήταν, κατά το χρόνο γεννήσεως της απαιτήσεως, κύριος του πλοίου εκείνου. Για τις απαιτήσεις πάντως που προβλέπονται στο σημείο 5 υπό ζ), ο) ή π), μπορεί να κατασχεθεί μόνο το πλοίο το οποίο αφορά ή απαίτηση.

3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τον ίδιο κύριο εφόσον όλες οι μερίδες της κυριότητας ανήκουν στο ίδιο ή τα ίδια πρόσωπα.

4. Σε περίπτωση ναυλώσεως πλοίου με παράδοση της θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν για ναυτική απαίτηση που αφορά πλοίο ευθύνεται μόνο ο ναυλωτής, μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο που ανήκει στον κύριο δεν μπορεί να κατασχεθεί με βάση αυτή τη ναυτική απαίτηση. Το ίδιο ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες για τη ναυτική απαίτηση ευθύνεται πρόσωπο άλλο από τον κύριο.

5. Ως «ναυτική απαίτηση» νοείται το δικαίωμα ή η αξίωση που πηγάζει από μία ή περισσότερες από τις εξής αιτίες:

- α) ζημιές που προκαλεί πλοίο είτε με σύγκρουση είτε με άλλο τρόπο·
- β) απώλεια ανθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες που προκαλούνται στο πλοίο ή συνδέονται με εκμετάλλευση πλοίου·
- γ) άρωγή και διάσωση·
- δ) συμβάσεις σχετικές με τη χρησιμοποίηση ή τη μίσθωση πλοίου με ναυλοσύμφωνο ή με άλλο τρόπο·
- ε) συμβάσεις σχετικές με τη μεταφορά εμπορευμάτων με πλοίο βάσει ναυλοσύμφωνου, φορτωτικής ή με άλλο τρόπο·
- στ) απώλειες ή ζημιές σε εμπορεύματα και άποσκευές που μεταφέρονται με πλοίο·
- ζ) κοινή άδραία·
- η) ναυτικό δάνειο·
- θ) ρυμούλκηση·
- ι) πλοήγηση·
- κ) προμήθεια προϊόντων ή υλικών, ανεξάρτητα από τον τόπο, για την εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου·
- λ) κατασκευή, επισκευή, εξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού·
- μ) μισθούς πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος·
- ν) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες που ενεργούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες για λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του·
- ξ) διαφορές σχετικές με την κυριότητα πλοίου·
- ο) διαφορές μεταξύ συμπλοιοκτητών ως προς την κυριότητα, τη νομή, την εκμετάλλευση ή τα δικαιώματα στο προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου που τελεί υπό συμπλοιοκτησία·
- π) ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σε πλοίο.

6. Στη Δανία, ο δρος «συντηρητική κατάσχεση» καλύπτει, όσον αφορά τις ναυτικές απαιτήσεις των παραπάνω περιπτώσεων ξ) και ο), το «forbud», εφόσον η διαδικασία αυτή είναι η μόνη δυνατή στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τα άρθρα 646 ως 653 του νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om retsens pleje).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαβιβάζει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την όλλανδική γλώσσα.

Τά κείμενα της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην άγγλική, τη δανική και την ίρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τά κείμενα στην άγγλική, δανική και ίρλανδική γλώσσα είναι έξίσου αυθεντικά μέ τά πρωτότυπα κείμενα της συμφάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θά άρχίσει νά ίσχύει, μεταξύ των κρατών πού θά την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τά αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Γιά κάθε νέο Κράτος μέλος πού θά την επικυρώσει μεταγενέστερα, θά άρχίσει νά ίσχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τίς ήμερομηνίες έναρξεως ίσχύος της παρούσας συμφάσεως γιά τά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στην άγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ίρλανδική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά έπτά κείμενα είναι έξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαβιδάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυδέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση τών ανωτέρω οί υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν υπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα σύμβαση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Υψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ένωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με τό πνεύμα της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, την όσο τό δυνατό μεγαλύτερη όμοιομορφία της διεθνούς δικαιοδοσίας καί σε υποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ή διεθνής σύμβαση γιά την ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού ύπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις γιά τή διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι όλα τά Κράτη μέλη δέν είναι μέρη στην άνωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ όσα παράκτια Κράτη μέλη δέν έχουν άκόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της 10ης Μαΐου 1952, νά την επικυρώσουν ή νά προσχωρήσουν σε αυτή τό ταχύτερο δυνατό.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι ύπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την ύπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά την Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα της Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο της Όρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο της Όταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά την Αύτου Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά την Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Όνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας καί Όρείας Όρλανδίας,

Elwyn JONES